

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/338/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7617200329
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gizela Majerčák
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7617200329.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Gizely Majerčák a členov senátu JUDr. Táne Veščičíkovej a JUDr. Aleny Mazúrovej, v právnom spore žalobcu: SVB Zimné 201, Rudňany 201, okres Spišská Nová Ves, IČO: 35540401, zastúpeného Advokátska kancelária Hovan a Hospúdka, s.r.o., Spišská Nová Ves, M. Gorkého 8, IČO: 47 233 419, proti žalovanej: Ž. M., P., J. XXX, G.. XX.X.XXXX, zastúpenej P. M., P., J. XXX, G.. X.X.XXXX, o 1 406,50 € s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves č. k. 1 C 2/2017 - 244 z 31. mája 2019

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v napadnutom vyhovujúcom výroku, ako aj vo výroku o nároku na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie.

Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanej v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Spišská Nová Ves ako súd prvej inštancie (ďalej len „okresný súd“ alebo aj len „súd“) zhora označeným rozsudkom vyhovel žalobe a žalovanú ako vlastníka bytu zaviazal žalobcovi zaplatiť 1 406,50 € titulom nedoplatkov žalovanej na preddavkoch do fondu prevádzky, údržby a opráv (ďalej len „FPÚO“ alebo aj len „fond“) za obdobie od marca 2016 do septembra 2018 vrátane, okrem mesiacov apríl a máj 2016. Žalobe vyhovel aj o úroky z omeškania 5 % ročne z každej jednotlivkej sumy mesačnej úhrady 48,50 € od prvého dňa omeškania toho - ktorého mesiaca až do zaplatenia. Vychádzal zo zistenia, že žalovaná za žalované obdobie nezaplatila ani jednu splátku do FPÚO, hoci v zmysle §10 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov to bolo jej povinnosťou ako vlastníčky bytu č. 2 na I. poschodí bytového domu, vchod č. 0, postaveného na pozemku parcely reg. „C“ KN č. XXX zapísaného na LV č. XXX pre obec a k. ú. P., U. A. G. Z. v spoluvlastníckom podiele 1/1 vrátane podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu. Vychádzal z medzi sporovými stranami nesporného zistenia, že sporný byt má rozlohu 95 m², a že žalovaná ako vlastníka daného bytu v zmysle zákona i zmluvy o spoločenstve bola povinná poukazovať preddavky mesačne vopred do FPÚO od prvého dňa mesiaca nasledujúceho po vklade vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. Ide o povinnosť každého vlastníka ex lege spojená s vlastníctvom bytu, vlastníka bytu, resp. nebytového priestoru sa jej nemôže zbaviť. Výška príspevku do fondu naposledy bola určená na zasadnutí zhromaždenia vlastníkov bytov 11.10.2014, kedy bol odsúhlasený mimoriadny príspevok do fondu za mesiac november 2014 a následne od mesiaca december 2014 bol ponechaný dovtedajší príspevok vo výške 0,50 €/m², platný od 1.9.2008. Pokiaľ výška mesačného príspevku žalovanej do fondu tvorí 0,50 € x 95 m² + 1 € (réžia), výška mesačného príspevku žalovanej do fondu činí 48,50 €.

2. Pokiaľ žalovaná v konaní sa bránila tvrdením, že svoje platobné povinnosti voči žalobcovi, ktoré sú predmetom tohto súdneho sporu, má vyrovnané, uzavrel, že svoje tvrdenie nepreukázala žiadnymi relevantnými dôkazmi. Pokiaľ žalovaná neexistenciu dlhu voči žalobcovi za žalované obdobie

preukazovala nekompletným znaleckým posudkom vyhotoveným v konaní sp. zn. 13 C 47/2014, súd tento neúplný dôkaz nepovažoval za relevantný z dôvodu, že žiadnym spôsobom nepreukazuje uhrádzanie platieb žalovanej na preddavky do fondu, a hlavne daný posudok sa týka iného (skoršieho) obdobia, ako je žalované obdobie. Dôkazy o platbách, ktoré žalovaná predložila na poslednom pojednávaní pred súdom prvej inštancie (č. I. 239 - 242) buď sa netýkajú žalovaného obdobia, alebo z dôvodu, že pri vykonaní platby žalovaná neoznačila, ktorého obdobia sa uvedená platba týka, žalobcom bola započítaná na nedoplatky žalovanej spreď žalovaného obdobia, ako na najskôr splatné. Argument žalovanej, že výška príspevku do fondu podľa nej je 0,20 €/m², považoval za účelový, pretože žalovaná neuhrádzala takmer žiadne platby, a nielen platby v nad ňou uznávanú výšku príspevku, t. j. si neplnila povinnosť vôbec.

3. Po právnom posúdení veci podľa ustanovenia §10 ods. 1 až 6 zákona č. 182/1993 Z. z. dospel k záveru, že žaloba v rozsahu uplatnenej istiny je opodstatnená a dôvodná v plnom rozsahu.

4. Úroky z omeškania žalobcovi priznal s poukazom na ustanovenie §517 ods. 2 o. z. a na §3 NV SR č. 87/1995 Z. z. s tým, že počiatok omeškania za konkrétny mesiac určil vždy až od prvého dňa nasledujúceho mesiaca, a nie už v danom mesiaci, ako sa toho domáhal žalobca. Vzhľadom na to žalobu o úroky z omeškania vo zvyšku zamietol. Výšku úrokov z omeškania s poukazom na NV SR č. 87/1995 Z. z. určil 5 % ročne z dlžnej sumy vzhľadom na to, že výška základnej úrokovej sadzby ECB za celé obdobie omeškania bola 0,00 %.

5. Predmetom konania bolo aj zaplataenie poplatku z omeškania, v tomto rozsahu však žalobca za súhlasu žalovanej žalobu vzal späť, preto postupom podľa §145 ods. 2 CSP v rozsahu poplatku z omeškania došlo k zastaveniu konania.

6. Úspešnému žalobcovi proti neúspešnej žalovanej súd priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu (§255 ods. 1 a §262 ods. 1 CSP) s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

7. Žalovaná proti rozsudku podáva odvolanie a navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil. Prevažnú väčšinu jej odvolacích námietok tvorí obrana žalovanou prezentovaná už aj v priebehu konania pred súdom prvej inštancie, že (i) ako vlastníčka bytu si riadne plnila svoju povinnosť úhrad preddavkov do fondu, a to až do obdobia, keď prišla na to, že s jej finančnými prostriedkami je nakladané v rozpore so zákonom č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytu a nebytových priestorov, že (ii) štatutár SVB Zimné 201 si neplní svoje povinnosti voči vlastníkom bytov v bytovom dome, ani povinnosti štatutárneho orgánu SVB, (iii) koná v rozpore so zákonom č. 431/2002 Z. z. o účtovníctve, čo má vyplývať zo znaleckého posudku č. 11/2016 znalkyne T. Z. V., (iv) ako vlastníčka bytu sa bojí o svoje finančné prostriedky, ktoré vkladá do SVB a Y. Y. nie je schopný zaručiť ochranu jej vkladov; s poukazom na súdne konanie sp. zn. 13 C 47/2013 tvrdiac, že ide o totožný predmet sporu medzi tými istými sporovými stranami, ako v aktuálne prejednávanom spore, (v) dovoľáva sa zastavenia tohto súdneho konania pre prekážku začatej veci; (vi) naďalej popiera, žeby na schôdzi SVB Zimné 201 konanej 11.10.2014 došlo k zmene výšky preddavkov do fondu a zotrváva na svojom stanovisku, že (vii) zápisnica z tejto schôdze bola pozmenená, nakoľko na danej schôdzi bolo odsúhlasené len jednorazové navýšenie preddavkov platieb do fondu za mesiac november 2014, výška preddavku za ďalšie mesiace mala zostať nezmenená, čo podľa nej je 0,20 €/m².

8. Pokiaľ z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že súd prihliadal na výšku platieb do fondu zmenenú na zasadnutí 20.9.2008, namieta, že (viii) na schôdzi konanej 20.9.2008 nemohlo dôjsť k právoplatnému hlasovaniu o výške príspevku do FPÚO, pretože schôdze sa zúčastnili len traja z celkového počtu 5 vlastníkov, pričom v zmysle vtedy platného ustanovenia §14 ods. 2 zákona č. 182/1993 Z. z. pri hlasovaní na schôdzi vlastníkov sa malo rozhodovať nadpolovičnou väčšinou všetkých vlastníkov bytových a nebytových priestorov v dome aj v prípade, že išlo o určenie výšky preddavkov v zmysle §10 ods. 1 zákona, t. j. preddavku do FPÚO. V tejto súvislosti poukazuje aj na konanie na Okresnom súde Spišská Nová Ves sp. zn. 6 C 189/2008, čo podľa nej potvrdzuje opodstatnenosť jej námietok proti výške preddavkov do fondu FPÚO odhlasovanej na zmienenej schôdzi.

9. Žalovaná namieta aj proti rozsudkom uloženej povinnosti (ix) zaplatiť réžiu vo výške 1 €/mesiac za obdobie marec 2016 až september 2017 z dôvodu, že žalobca nepredložil súdu žiaden dôkaz o schválení finančnej odmeny a rovnako ani daňové priznanie z finančnej odmeny, ktoré by preukazovalo

jej schválenie, odmieta preto žalobcovi platiť túto neschválenú finančnú odmenu. S poukazom na predloženú zápisnicu SVB Zimné 201 zo schôdze konanej 29.8.2017 žalovaná ďalej namieta, že (x) do FPÚO mala uhrádzať 48,30 € mesačne, a nie 48,50 €, na ktoré plnenie ju súd zaviazal s odôvodnením, že išlo o chybu v písaní zo strany žalobcu; v tejto súvislosti poukazuje aj na fotografie žalobcom založené do súdneho spisu na č. I. 221 a 222, v zmysle ktorých žalovaná od 1.8.2017 mala platiť po 48,30 €/mesiac.

10. Nakoniec súdu vytyka, že (xi) nezohľadnil ňou 17.9.2018 vykonanú platbu 228 € v prospech žalobcu. Pokiaľ žalobca sa bránil, že uvedená platba bola započítaná na nedoplatok za rok 2010, namietala, že táto skutočnosť zostáva len v rovine žalobcom uvádzaných tvrdení bez podloženia jediným dôkazom. Bráni sa tvrdením, že pokiaľ súd nevykonal ňou navrhované rozúčtovanie predpisu platieb a vykonaných úhrad za obdobie od roku 2010, nemohol s určitosťou bez ďalšieho dokazovania posúdiť, či žalovaná voči žalobcovi dlh za rok 2010 mala, alebo nie. Považuje preto za nesprávny záver súdu prvej inštancie, že žalovaná neuhrádzala takmer žiadne platby, a nie platby v nižšej, než predpísanej výške.

11. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu navrhuje napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Tvrdí, že on presne, jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností špecifikoval predmet sporu, t. j. časové obdobie, za ktoré bol uplatnený nárok na zaplatenie preddavku do FPÚO a tiež poplatku za réžiu mesačne a rovnako tak preukázal aj skutočnosť, aká bola ich výška a že boli výsledkom rozhodnutia vlastníkov bytov prijatého na schôdzi konanej 11.10.2014. Žalobkyňa danej schôdze sa zúčastnila a z jej strany priebeh schôdze ani samotné rozhodnutie na nej prijaté neboli napadnuté spôsobom ustanoveným zákonom, preto sú platné. V konaní bolo rovnako preukázané, že žalovaná s výškou preddavkov do FPÚO bola riadne oboznámená a rovnako bolo preukázané aj to, že žalovaná si svoju povinnosť neplnila a preddavok do FPÚO a poplatok za réžiu za žalované obdobie nehradila. Tvrdenie žalovanej, že za obdobie od 11/2007 do 9/2017 jej vznikol preplatok do FPÚO nepovažuje za pravdivé. Pokiaľ žalovaná v odvolaní poukazuje na iné súdne konania, ktorých bola účastníkom, či stranou sporu, podľa žalobcu tieto s posudzovanou právnou vecou nesúvisia, a nejde preto o právne relevantné skutočnosti. Pokiaľ žalovaná namieta výšku preddavku 48,50 €, podľa žalobcu vzhľadom na skutočnosti preukázané v konaní pred súdom prvej inštancie ide o jej účelovú obranu. Pokiaľ žalovaná žiada započítať platbu 228 € ňou vykonanú 17.9.2018 v prospech žalobcu, opätovne poukazuje na to, že uvedená platba bola započítaná na úhradu dlhu, ktorá nie je predmetom tohto súdneho konania, nakoľko žalovaná nehradí preddavky do FPÚO a poplatok za réžiu už niekoľko rokov.

12. Žiadna zo strán ďalšie vyjadrenie vo veci nepodala.

13. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací po kladnom posúdení včasnosti a prípustnosti odvolania podaného stranou, v neprospech ktorej bolo rozhodnuté, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania a tiež viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie, na nariadenom odvolacom pojednávaní postupom podľa §380 CSP preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, v potrebnom rozsahu sám doplnil dokazovanie dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise www.katasterportal.ska dospel k záveru, že odvolanie nie je opodstatnené (§34 a 355 a nasl. CSP o odvolaní).

14. Pokiaľ žalovaná podaním na odvolacom súde osobne podaným 9.12.2020 navrhla odvolacie pojednávanie nariadené na deň 16.12.2020 odročiť tvrdiac, že v príslušnej kancelárii Centra právnej pomoci požiadala o ustanovenie advokáta, odvolací súd jej návrhu nemohol vyhovieť z dôvodu, že žalovaná nepreukázala existenciu ňou tvrdeného dôležitého dôvodu na odročenie pojednávania, jej návrh nespĺňa zákonné náležitosti ustanovené v §183 a 184 CSP. Odvolací súd ju preto ako stranu, ktorá odročenie navrhla, bezodkladne upovedomil o svojom rozhodnutí, že odvolacie pojednávanie nariadené na deň 16.12.2020 vykoná.

15. Odvolaním je napadnutý len vyhovujúci výrok rozsudku súdu prvej inštancie a závisiaci výrok IV. o náhrade trov konania. Rozsudok v ďalších výrokoch (zastavenie konania v rozsahu späťvzatia žaloby, zamietnutie žaloby vo zvyšku) odvolaním napadnuté neboli, v týchto výrokoch rozsudok nadobudol preto právoplatnosť a nemohol byť predmetom odvolacieho prieskumu.

16. Súd prvej inštancie vo veci dokazovanie vykonal v potrebnom rozsahu, na základe neho správne zistil skutkový stav a vo veci na základe neho aj správne rozhodol. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie

zodpovedajú vykonanému dokazovaniu a odôvodnenie rozsudku má podklad v zistení skutkového stavu vyplývajúceho zo spisu. Na správnosti týchto skutkových záverov nič nezmenili ani odvolacie námietky žalovanej. Súd prvej inštancie sa správne vysporiadal s otázkou existencie vlastníckeho práva žalovanej k spornému bytu, ako aj s otázkou existencie dlhu žalovanej na úhradách do fondu prevádzky, údržby a opráv za žalované obdobie, vo veci aj správne rozhodol, keď dôvodnej žalobe o plnenie vyhovel. Napadnutý rozsudok z hľadiska zákonnej požiadavky na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia je plne akceptovateľný, presvedčivý, jasný a zrozumiteľný. V odôvodnení rozsudku okresný súd dal odpoveď na všetky otázky, ktoré pre vec majú podstatný význam, dostatočne a presvedčivo objasnil skutkový a právny základ rozhodnutia. Odvolací súd vychádzajúc z obsahu spisu nezistil pritom žiadne vady, ktoré by sa týkali procesných podmienok (§380 ods. 2 CSP). Rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny v celom rozsahu, odvolací súd podľa §387 ods. 2 CSP ho preto potvrdil, v celom rozsahu sa stotožňujúc s odôvodnením rozsudku súdu prvej inštancie a v odôvodnení svojho rozsudku v súlade s §387 ods. 2 CSP preto sa obmedzuje len na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozsudku, ako sú uvedené zhora a ktoré vo svojom odôvodnení preto už neopakuje.

17. Na správnosti dôvodov napadnutého rozsudku nie je spôsobilé nič zmeniť ani odvolanie žalovanej, ktorá ním proti rozsudku namieta len skutočnosti, ktoré namietala aj v priebehu konania pred súdom prvej inštancie, s ktorými jej námietkami súd sa dostatočne, presvedčivo, zákonne a správne vysporiadal v odôvodnení svojho rozsudku, až na námietku ohľadom neexistencie dlhu žalovanej za predchádzajúce obdobie. Odvolací súd v tomto smere doplnil preto dokazovanie na nariadenom odvolacom pojednávaní obsahom prílohy podania žalovanej z 11.10.2017 a dospel k záveru, že ani jedna z odvolacích námietok žalovanej neobstoí.

18. Povinnosť žalovanej ako vlastníka bytu v predmetnom bytovom dome poukazovať preddavky do fondu prevádzky, údržby a opráv mesačne vopred, a to od prvého dňa mesiaca nasledujúceho po vklade vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností vyplýva z ustanovenia §10 zákona č. 182/1993 Z. z. a vlastníka bytu, teda ani žalovaná tieto preddavky nie je oprávnený žalobcovi ako ich oprávnenému prijímateľovi odoprieť, ani podmieňovať ich úhradu napr. odstránením akýchsi nezrovnalostí, ktoré sa jej v nakladaní s prostriedkami fondu javia byť náležité.

19. Predmetom súdneho sporu sp. zn. 13 C 47/2013 nie je peňažné plnenie titulom zaplatenia nedoplatkov na preddavkoch do FPÚO, ale ide o súdne konanie proti žalobcovi iniciované žalovanou. Jeho predmetom je povinnosť žalovaného zdržať sa nakladania s bytom vo vlastníctve žalobkyne ako s predmetom dražby. Niet preto dôvodu domnievať sa, že daný súdny spor s takýmto predmetom konania tvorí prekážku začatého konania o splnenie peňažnej povinnosti voči žalobcovi, a niet preto dôvodu ani na zastavenie konania pre prekážku litispendencie.

20. Obsah zápisnice vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytovom dome z 11.10.2014 jednoznačne preukazuje rozhodnutie nadpolovičnej väčšiny všetkých vlastníkov od decembra 2014 poukazovať preddavky do FPÚO po 0,50 €/m², a to bez ohľadu na to, či dané rozhodnutie v zmysle jeho textu je pokračovaním v doposiaľ poukazovaných preddavkoch alebo ich navýšením. Nie je preto podstatné, čo sa udialo na schôdzi vlastníkov 20.9.2008, keďže rozhodnutia na nej prijaté (či už platne alebo neplatne) nemajú vplyv na predmet tohto súdneho sporu, pretože sa netýkajú žalovaného obdobia, a preto aj námietky žalovanej ohľadom platnosti rozhodnutí tam prijatých sú pre tento súdny spor právne irelevantné. Odvolací súd sa nimi v tomto rozsahu preto nezaoberal. Pokiaľ žalovaná namietala sfalšovanie a pozmeňovanie obsahu rozhodnutia vlastníkov schôdze z 11.10.2014, toto svoje tvrdenie nijako nepreukázala, ostalo len v rovine ničím nepodloženého tvrdenia, súd prvej inštancie postupoval preto správne, pokiaľ touto obranou žalovanej sa nezaoberal a pri svojom rozhodnutí vychádzal z obsahu listiny z 11.10.2014 svedčiacej o výške preddavkov vlastníkov do FPÚO počnúc decembrom 2014 po 0,50 €/m². Zároveň to znamená, že aj v žalovanom období od 03/2016 žalovaná bola povinná z titulu vlastníctva bytu v danom bytovom dome do FPÚO uhrádzať 47,50 € (95 m² x 0,50 €) mesačne.

21. Oprávnenie žalobcu od žalovanej požadovať 1 € mesačne titulom réžie a povinnosť žalovanej túto réžiu žalobcovi mesačne uhrádzať vyplýva zo zmluvy o spoločenstve (čl. 11/2b), v zmysle ktorej výšku réžie určí predseda spoločenstva.

22. Z týchto dôvodov je plne opodstatnený záver súdu prvej inštancie, že žalovaná žalobcovi bola povinná celkovo poukazovať 48,50 € (47,50 + 1) mesačne.

23. Pokiaľ žalovaná namieta, že vychádzajúc z výsledkov schôdze vlastníkov konanej 29.8.2017 do fondu prevádzky, údržby a opráv mala prispievať len po 48,30 €, a nie 48,50 € mesačne, odvolávajúc sa pritom na fotografiu nástenky pri vchodových dverách bytového domu a na zápis zo schôdze, odvolací súd upriamuje pozornosť žalovanej na skutočnosť, že na zmienenej fotografii sú dva údaje - jeden „0,51 €/m²“ a druhý, ktorý je prepočtom tejto sumy na byt žalovanej vyjadrený ako 48,30 €. Je ale zrejmé, že tu ide o nesprávny prepočet, pretože 0,51 € x 95 m² nesporne je 48,45 €, čo po zaokrúhlení na celé eurocenty nahor je 48,50.

24. Vychádzajúc z obsahu podania žalobcu z 28.7.2017, v zmysle ktorého žalovaná za obdobie od 1.3.2006 do 31.8.2017 žalobcovi do fondu a z titulu režijných nákladov bola povinná poukázať celkovo 8 404,77 €, z čoho mu poukázala celkovo len 2 767,08 €, vznikol jej nedoplatok na týchto preddavkoch a réžii 5 637,69 € (8 404,77 - 2 767,08). Vzhľadom na to, že žalovaná nijako nepreukázala, žeby celý tento nedoplatok z minulosti bola vyrovnala, záver súdu prvej inštancie o potrebe pripísania žalovanou neoznačenej platby 228 € zo 17.9.2018 v prospech žalobcu ako platby titulom zníženia dlhu žalovanej za minulé obdobie, je nepochybne správny. Neobstojí preto ani posledná z odvolacích námietok žalovanej o neexistencii dlhu a nesprávneho postupu súdu v súvislosti s jej platbou zo 17.9.2018.

25. Zo zhora uvedených dôvodov odvolacie námietky žalovanej, ktorá naďalej obhajuje svoj postoj a vysvetľuje dôvody svojho (ne)konania v podobe neplnenia povinností vlastníka bytu vo vzťahu k spoločenstvu vlastníkov bytov a nebytových priestorov zakotvených v ustanovení §10 zákona č. 182/1993 Z. z. z hľadiska opodstatnenosti žaloby neobstoja, nie sú právne významné, ani spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

26. Odvolací súd rozsudok ako vecne správny potvrdil aj vo vzťahu k súdom prvej inštancie správne a zákonne odôvodnenému záväsiacemu výroku o nároku na náhradu trov konania, pretože tento správne a zákonne je založený na zásade úspechu vo veci (§262 ods. 1 a 255 ods. 1 CSP).

27. V odvolacom konaní v celom rozsahu bol úspešný žalobca, žalovaná bola v celom rozsahu neúspešná. Žalobca v celom rozsahu má preto nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnej žalovanej (§396 ods. 1, 262 ods. 1 a 255 ods. 1 CSP). Dôvody na aplikáciu §257 CSP odvolací súd nezistil. O výške náhrady v zmysle §262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

28. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

S výnimkou prípadov ustanovených v §429 ods. 2 CSP v dovolacom konaní dovolateľ musí byť zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).